

ELS DOS GENIS D'ALADÍ

edicions
bromera

ENRIC LLUCH
DIBUIXOS: JORGE DEL CORRAL

Diuen i contenen que el jove Aladí passejava pel carrer quan se li va acostar un mag gros i barbut.

–Ajuda'm a traure una llàntia d'una cova, xicon –va demanar el mag–, i et donaré un anell màgic i dos monedes de plata.

Aladí li va preguntar:

–I per què no la trau vosté, senyor mag?

–Perquè no em cap la panxa pel forat de la cova.

Però la veritat era que el mag creia que la cova estava plena de bèsties dolentes.

Aladí, que era pobre com les rates, va acceptar l'encàrrec i va seguir el mag gros i barbut fins a l'entrada de la cova.

–Vinga, xicon, entra i trau la llàntia.

–I l'anell i les monedes?

–Ací tens l'anell. Les monedes te les donaré quan tragues la llàntia.

El mag va encendre un ciri molt gros perquè el xic poguera trobar la llàntia en la foscor de la cova.

Aladí va comprovar que la cova era grandíssima.
A més, hi havia un muntó de llànties, totes iguals.
–Caram, quina voldrà el mag?
Així que va començar a saccar-les una a una fins
que, després de tres hores, va escoltar:
–Cloc, cloc!
–Esta està plena. De segur que és la que vol el
mag.

